

Notat

MILJØMINISTERIET

Miljøstyrelsen

Jord & Affald
J.nr. MST-729-00036
Ref. suras/jogha
Den 10. februar 2009

Udkast til ny deponeringsbekendtgørelse

Anvendelsesområde, definitioner og overgangsregler

Der er foretaget ændringer i bekendtgørelsens anvendelsesområde og definitioner, bl.a. er definitionen på et deponeringsanlæg blevet ændret, så den er i overensstemmelse med direktivet.

Der er indsat bestemmelser i §§ 4-8, der regulerer overgangen til nye positivlister for bestående deponeringsanlæg - både de anlæg, der allerede har fået behandlet deres overgangsplan og de anlæg, der ikke har.

Ved ansøgning om godkendelse af nye deponeringsanlæg og godkendelsespligtige udvidelser og ændringer, skal der indsendes flere oplysninger end tidligere, bl.a. skal der indgå grundlag for og beregning af anlægsfaktor for kystnære deponeringsanlæg samt evt. dokumentation fra affaldsproducenter for affaldstyper, der ønskes optaget på et deponeringsanlægs positivliste.

Klassificering i anlægsklasser:

Deponeringsanlæg skal klassificeres i anlægsklasser (§ 6). Ikke kystnære deponeringsanlæg klassificeres i forhold affaldet, der modtages på anlæggene: Inert affald (IA0), blandet affald, mineralisk affald (MA0) eller farligt affald (FA0).

Kystnære deponeringsanlæg klassificeres ud fra den beregnede anlægsfaktor: Inert affald (IA1 og IA2), mineralisk affald (MA1 og MA2), blandet affald eller farligt affald (FA1 og FA2).

Deponeringsanlæg for havbundssedimenter klassificeret som tilhørende klasse MA1 og kystnære deponeringsanlæg med indadrettet grundvandstryk klassificeres som tilhørende klasse IA1 (inert affald), MA1 (mineralisk affald) eller FA1 (farligt affald).

Derudover vil det være muligt, hvor det er nødvendigt at inddrage konkrete data for det affald, der ønskes deponeret, samt de faktisk beregnede fortyndingsforhold i beregningerne af anlægsfaktoren.

Hvis et bestående, kystnært deponeringsanlæg (§ 6) – alternativt et nyt, kystnært deponeringsanlæg (§ 10) - ikke kan overholde de fastsatte krav til "Anlægsfaktor" for de enkelte affaldsklasser i bekendtgørelsens Bilag C (dvs. når den beregnede "Anlægsfaktor" er større end 1), er der i bekendtgørelsen åbnet mulighed for, at det pågældende deponeringsanlæg alligevel vil kunne videreføres - eller etableres. Dette forudsætter, at den lokale Vanddistriktsmyndighed har vurderet, at dette vil være foreneligt med vandplanerne, jf. miljømålslovens § 16 om mindre strenge miljømål eller § 19 i samme lov om forlængelse af tidsfrister for opfyldelse af miljømål.

Der er i (§ 10 og Bilag B) indføjet en mulighed for, at kystnære deponeringsanlæg (i lighed med ikke-kystnære deponeringsanlæg) kan opnå ”yderligere reducerede krav”, dvs. at et deponeringsanlæg evt. kan etableres uden membran- og perkolatopsamlingsystemer, hvis godkendelsesmyndigheden har fundet det miljømæssigt forsvarligt på baggrund af en miljøkonsekvensvurdering.

Krav til modtagelse af affald på deponeringsanlæg:

Den væsentligste ændring af bekendtgørelsen omfatter krav til modtagelse af affald på et deponeringsanlæg, jf. EU-Rådsbeslutningen om acceptkriterier for affaldsdeponering. Betingelserne for modtagelse af affald på et deponeringsanlæg – herunder krav til grundlæggende karakterisering og optagelse af en affaldstype på en anlægsspecifik positivliste – er beskrevet i bekendtgørelsens kapitel 6.

Kravene til affaldsmodtagelse tager udgangspunkt i følgende 3 niveauer:

1. Grundlæggende karakterisering
2. Overensstemmelsestestning
3. Kontrol på stedet (Verifikationstestning).

Grundlæggende karakterisering og anlægsspecifik positivliste

Et centralt element i bekendtgørelsesudkastet er, at affaldsproducenten er ansvarlig for, at der – i overensstemmelse med retningslinjer i Bilag C - gennemføres en grundlæggende karakterisering af en affaldstype.

Beskrivelse af krav til prøvetagning er beskrevet i udkastets Bilag F; mens krav til omfang og indhold af den grundlæggende karakteriseringstestning er beskrevet i Bilag G og H.

Endvidere er metoder samt kvalitetskrav til prøvetagning, test og analyse beskrevet i Bilag I.

Opmærksomheden skal rettes mod, at grænseværdier for en affaldstypes faststofindhold og udvaskningsegenskaber – for så vidt angår ikke-kystnære deponeringsanlæg - er skærpede i forhold til grænseværdierne i Rådsbeslutningen. Begrundelsen for dette tager udgangspunkt i den danske politik vedr. beskyttelse af de sårbare danske grundvandsressourcer.

På EU-niveau er der ikke fastsat grænseværdier for deponering af ikke-farligt affald. I udkastet til ny deponeringsbekendtgørelse er det valgt at fastsætte grænseværdier for den mineralske del af det ikke-farlige affald; mens der ikke er fastsat grænseværdier for den resterende del af det ikke-farlige affald (blandet affald).

Forurenede jord og forurenede havbundssedimenter, der ikke er inert affald eller som ikke er klassificeret som farligt affald, vil uanset TOC-indholdet være klassificeret som mineralsk affald.

Der vil blive taget stilling til eventuelle krav om gennemførelse af udvaskningstestning af forurenede jord i tilknytning til den grundlæggende karakterisering, når der foreligger nye regler for genanvendelse af lettere forurenede jord.

Kravene til den grundlæggende karakterisering af forurenede havbundssediment er reduceret i forhold til det generelle program for karakteriseringstestning af mineralsk affald som følge af havbundssedimenternes specielle egenskaber.

I fortsættelse af den hidtidige danske politik for kystnær deponering og med henblik på i størst mulig grad at beskytte de sårbare danske grundvandsressourcer og for at skabe sammenhæng med de foreslåede skærpede krav til deponering af mineralsk affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg, er der indføjet en ny bestemmelse (§ 22), der betyder, at der ikke kan meddeles godkendelse til deponering af blandet affald på nye ikke-kystnære deponeringsanlæg. For bestående ikke-kystnære anlæg, skal deponering af blandet affald stoppe senest den 1. april 2020 (§ 8) med mindre, der er givet dispensation til fortsat deponering.

I § 24 er indføjet en bestemmelse, der åbner mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan acceptere op til 3 gange højere grænseværdier (for bestemte stoffer) for en affaldstypes faststofindhold og udvaskningsegenskaber i tilknytning til optagelse af affaldstyper på et kystnært deponeringsanlægs positivliste. De nærmere retningslinjer for anvendelse af "faktor 3-reglen" er beskrevet i Bilag C – herunder grundlaget for beregning af samt krav til en "Vægtet Fortyndingsfaktor".

Det beregningsværktøj (Dashboard), som skal anvendes til beregning af såvel "Vægtet Fortyndingsfaktor" som "Anlægsfaktor" for kystnære deponeringsanlæg, er tilgængelig på Miljøstyrelsens hjemmeside <http://www2.mst.dk/fortynding>.

I udkast til bekendtgørelse er der indsat en mulighed for, at Miljøstyrelsen - når det relevante grundlag foreligger - kan oprette lister over affaldstyper, hvor der ikke kræves testning i forbindelse med den grundlæggende karakterisering – alternativt at omfanget af testning kan reduceres (§ 27, stk. 7).

Overensstemmelsestestning

Som hovedregel skal der mindst én gang årligt foretages overensstemmelsestestning af affaldstyper, hvor der har indgået testning i den grundlæggende karakterisering. Resultatet af overensstemmelsestestningen må ikke afvige væsentligt fra resultatet af den grundlæggende karakterisering (§ 27).

Kontrol på stedet – herunder skærpet kontrol og stikprøvekontrol

I §§ 25 og 26 er der indsat bestemmelser om kontrol ved modtagelse af affald på et deponeringsanlæg – herunder krav om skærpet kontrol ved modtagelse af blandet affald samt mulighed for, at godkendelsesmyndigheden kan fastsætte specifikke krav om testning i forbindelse med kontrol på stedet ved deponering af inert, mineralsk og farligt affald. For så vidt angår affaldstyper, som ikke produceres regelmæssigt, er der ikke krav om overensstemmelsestestning, jf. bilag G.

Deponeringsanlæggets indretning og drift

I bekendtgørelsen (§ 12) er der indsat en ny bestemmelse om, at der kan tillades tæt slutafdækning af mineralsk, blandet samt farligt affald, hvis det forventes, at der inden for en periode på 5 år, vil være muligt at behandle og genanvende det deponerede affald.

Om det videre arbejde

Miljøstyrelsen vil i løbet af høringsperioden arbejde videre med redaktionelle ændringer af bekendtgørelsen.